

М. Альберт, Ф. Хедоурн. – 3-е издание: пер. с англ. – М.: ООО «И.Д.Вильямс», 2013. – 672 с.

3. Анпілогова Ж.Д. Поняття трудових ресурсів та напрями підвищення ефективності їх використання [Текст] / Ж.Д. Анпілогова // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури: Зб. наук. пр.- К.: НАУ, -2011.-Вип 31.- С. 48-52.

4. Царенко О. Формування кадрового потенціалу сучасного агропромислового виробництва // Економіка АПК. - 1999. - № 11. - С. 3-7.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Гуренко М.М., студент,*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Одержання прибутку у діяльності підприємства є його основною рупійною силою. У виготовленні виробничої продукції бере участь велика кількість трудових, матеріальних і фінансових ресурсів, це значна кількість працівників, іноді сотні різних організацій. Тому виникає необхідність рішення багатьох повсякденних практичних задач: планування, організування, мотивації та контролю виробництва і реалізації продукції. З'являється відособлений вид діяльності – менеджмент.

Всі підприємства АПК мають загальну основу виконання виробничих процесів і послуг – засоби механізації. Розробка технічних засобів, їх ефективне використання і удосконалення пов'язано з управлінням інженерно-технічним персоналом і відповідно з інженерним менеджментом в АПК.

Інженерний менеджмент в АПК - це один із видів управління. Тому він включає як загальні властивості і признаки, так і специфічні, характерні для сільськогосподарського виробництва.

Управління соціально-економічними процесами підприємств АПК має свої особливості, які треба враховувати при використанні менеджменту в практиці господарювання. Ці особливості визначають побудову механізму функціонування інженерного менеджменту, його характерні риси та специфіку застосування у галузях прийняття управлінських рішень; реалізації основних функцій управління:

---

* Науковий керівник – Сагачко Ю.М., ст. викладач

планування, організації, мотивації, контролю і координації; управління трудовими ресурсами. Специфіка функціонування інженерного менеджменту впливає з особливостей агропромислового виробництва, які полягають у наступному.

1. Виробництво продукту у сільському господарстві здійснюється під впливом не тільки засобів праці та робочої сили, а й природокліматичних умов.

2. Земля у сільському господарстві є не лише об'єкт праці, як в інших галузях народного господарства, але і предмет праці, виступає як основний засіб виробництва.

3. Виробничі цикли (посів, догляд за культурами, збирання урожаю), їх тривалість в значній мірі пов'язані з природними біологічними процесами.

4. Прийняття управлінських рішень є надзвичайно складним процесом, який відбувається в залежності від погодних умов за умов підвищеної невизначеності та ризику.

5. Тривалість виробничого циклу с.-г. підприємств, яка може сягати кількох років, впливає на тривалість виходу їх з кризової ситуації і складність управління нею.

6. На структуру органів управління великий вплив робить різноманіття форм власності і господарства.

Агропромислове виробництво реалізується через один з найважливіших народногосподарських комплексів – агропромисловий комплекс (АПК): машинобудівну галузь, галузі рослинництва тваринництва, харчову, текстильну та шкіряно-взуттєву промисловість.

Для ефективного функціонування галузей АПК менеджерами-аграрниками потрібно забезпечити пропорційний і збалансований розвиток усіх його сфер. При цьому слід відмітити такі групи пропорційних сфер:

1) підвищення продуктивності праці та зниження собівартості сільськогосподарської продукції неможливо без забезпечення сільськогосподарського виробництва ефективними високопродуктивними машинами. Але реальна ситуація свідчить про відсутність паритету цін на сільськогосподарську продукцію і промислову продукцію сільськогосподарського призначення, адже, не кожне господарство може купити сільськогосподарські машини, не кажучи вже про фермера. Тому, на макро рівні потрібно здійснювати управління у системі АПК, яке направлене на зупинення неконтрольованого підвищення цін підприємствами - монополістами та встановлення обґрунтованого співвідношення між цінами на

промислової продукції сільськогосподарського призначення;

2) співвідношення між 1 і 3 сферами полягає у забезпеченні новим обладнанням продовольчого машинобудування переробних галузей;

3) співвідношення між 2 і 3 сферами. Пропорційність між ними характеризується балансом сільськогосподарської сировини яка йде на переробку і виробничими потужностями легкої, харчової та інших галузей переробної промисловості. Диспропорція у розвитку 2 і 3 сфер полягає у недостатності сировини для безперервного функціонування переробних підприємств. Зростання цін у всіх галузях народного господарства створило кардинально відмінні умови формування переробних підприємств.

Складовою частиною функціонально – галузевої структури АПК є виробнича агропромислова інфраструктура, яка включає:

- матеріально – технічне забезпечення в галузі АПК;
- заготівлю сільськогосподарської продукції;
- зберігання продукції і тарне господарство;
- торгівлю;
- інформаційне забезпечення;
- науково-дослідні роботи.

Вищенаведене дає підстави для висновку, що три сфери АПК виступають основною ланкою у його структурі, а виробнича та соціальна інфраструктури є забезпечуванням. Від їх стану залежатиме рівень розвитку всіх трьох сфер АПК, взаємозв'язок між ними, а також оптимальна пропорційність.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Дмитрієва К.М., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

У сільськогосподарському виробництві організація управлінської праці здійснюється під прямим та опосередкованим впливом різних факторів, пов'язаних з характером розвитку суспільно-політичного ладу, формами власності, галузевою специфікою аграрного сектора економіки. Методологія її дослідження в АПК повинна враховувати

---

* Науковий керівник - Краля В.Г., асистент